

Zo života bobroveckej školy

Mesiace február a marec sú mesiacmi, v ktorých sa konajú rôzne vedomostné súťaže, ale aj súťaže iného druhu. **12. 2. 2008 sa uskutočnilo okresné kolo Geografickej olympiády.** Otázky v súťaži boli veľmi náročné, čo sa odrazilo aj v nízkom počte úspešných riešiteľov zo všetkých súťažiacich. **Našu školu reprezentovali:**

5. ročník: Patrik Féherpataky

6. ročník: Peter Grajko, Daniela Dobešová

7. Ročník: Radoslav Lisý a Peter Sekan

8. Ročník: Matej Klejka, Tomáš Daniš

9. ročník: Erik Šinko, Stanislava Pikaľová

V korešpondenčnej súťaži Klokán sa po 3. kole najlepšie umiestnili žiaci:

Peter Sekan - 7. ročník: 83 miesto v kraji, Daniela Krajčiová a Veronika Mikulášová - 7. ročník: 62 miesto v kraji.

Na výtvarnej súťaži Plody našich záhrad reprezentovali našu školu práce týchto žiakov:

Paula Pikalová 6.A, Dominika Lisá 7.A, Klaudia Benkovičová 7.B, Michaela Luštková, Terézia Trepáčová, Anna Matloňová, Veronika Hollá, Ivana Koniarová, Michal Sekan, Matej Klejka, Petra Gazdová (všetci z 8.A), M. Vaňovičová, S. Krajčiová z 8. B, Veronika Krajčiová, Anna Halušková, Martina Smiešna, Dominika Raková, Jakub Lisý, Mário Móres, Roman Kolek z 9.A.

18. marca sa uskutočnilo školské kolo Hviezdoslavovho Kubína.

Zúčastnilo sa ho 64 recitátorov. Víťazi boli odmenení vecnými cenami.

V okresnom kole budú reprezentovať školu tieto žiaci:

I. kategória

- poézia Michaela Lepišová, 4. ročník.

II. kategória

- próza Eva Drusková, 7. ročník;

- poézia Daniela Krajčivá, 7. ročník

II. Kategória

- poézia Monika Gloneková,

9. ročník

- próza Erik Šinko

Šport v Bobrovci v minulosti

(Pokračovanie)

Kvalitatívne, ale aj kvantitatívne sa zlepšili podmienky, predovšetkým po dobudovaní pekného, nového štadióna na Skladoch, keď pred tým sa rok, alebo aj viac hralo na ihrisku v Pastovníku na nie veľmi vhodnom mäkkom povrchu. Úroveň futbalu v Bobrovci na novom štadióne, stúpala po každej stránke, čo sa odzrkadľovalo aj na začlenení do vyšších, kvalitnejších súťaží. Zvýšila sa starostlivosť o mládež. To je však už novšia história a tú nechcem hodnotiť. Na to sú povolanejší ľudia a funkcionári. Ja len ešte spomeniem, že okrem priateľských a aj majstrovských zápasov sa organizovali už aj vtedy veľmi hodnotné, dvojdnové turnaje. Skoro vždy pri nejakých sviatkoch, za účasti štyroch kvalitných mužstiev. Vyvrcholením bol finálový zápas. A treba tiež spomenúť, že mnohí naši futbalisti (napríklad Kvetoš Hlavčo, Julko Rusina, Jožo Mašura a ďalší) sa dostali do mužstiev, ktoré boli vo vyšších súťažiach. Snáď vrchol dosiahol Albín Fašiang, ktorý hral za prvoligovú Trnavu, hral aj v zahraničí (Rakúsko), až sa nakoniec stal aj prvoligovým trénerom. Môžem pripomenúť, že v rokoch 1967 - 69 som bol aj ja asistentom trénera prvoligového Interu Bratislava, a to na kondičnú prípravu. Hrával som aj za univerzitu Bratislava.

Pri hodnotení histórie futbalu v Bobrovci nesmieme zabudnúť ani na vtedajších rozhodcov. Najprv to bol Ferko Garžík, neskôr Milan Ogáry a po jeho tragickej smrti v roku 1945 sa stal jeho nástupcom na dlhé roky Janko Machaj.

Ďalším športom, ktorý mi prirástol k srdcu od mladých rokov, bola a ešte je atletika. A môžem povedať, že nielen mne, ale aj mnohým športovcom z Bobrovca. Viacerí z nich dosiahli významné úspechy v slovenskom, ba aj československom meradle. Veď v Bobrovci má pôvod Ladislav Mašura (1921), slovenský reprezentant a rekordér v behoch na 400 metrov, 800 metrov a 400 metrov prekážok. Pôvod v Bobrovci má aj Vladimír Žila (1939), slovenský reprezentant v hode kladivom v päťdesiatych rokoch minulého storočia.

Veľký úspech dosiahol Jožo Vrabec, ktorý sa ako dorastenec, stal v roku 1957 majstrom Československa v trojskoku, výkonom 13,88 m. Škoda, že jeho výkonnostnému napredovaniu zabránilo zákerné zranenie kolena. Ale v Bobrovci boli na úrovni aj ďalší atléti. Tak napríklad Jožo Rusina skákal do výšky a Jaro Fašiang hádzal oštepom za Žilinu. Vlado Blahunka bol dobrý výškar a diskár, Kvetoš Hlavčo skákal o žrdi, Julko Machaj bol dobrý šprintér. Albín Fašiang a Vilma Kubačková sa venovali dlhším behom ako aj Ivan Rusina a najmä Emo Komoráš, ktorý sa niekoľkokrát umiestnil v Behu oslobodenia Liptovského Mikuláša, hneď za víťazným Staroňom zo Smrečian. Ja som bol desaťbojárom a individuálne som súťažil v prekážkovom behu na 110 m, v skoku o žrdi a v hode oštepom za Sláviu Bratislava, kde sme sa dva razy stali aj majstrami Česko-slovenska.

Organizovali sme aj oficiálne atletické preteky. Dva razy v Trstici na futbalovom ihrisku a raz na novopostavenom ihrisku v Pastovníku. Najmä tie posledné preteky mali výbornú úroveň. Čiary na štvorprúdovej 100 m dlhej rovinke, sme vyznačili pilinami, takisto aj štart a cieľ. Skákalo sa aj do výšky, do diaľky a o žrdi. Vrhlo sa guľou, hádzalo diskom a oštepom. Dlhší beh so štartom a cieľom v Pastovníku sa absolvoval na poľnej ceste medzi Bobrovcom a Trsteným. Niektoré náradia a náčinie sme si zakúpili (gule, disky) a niektoré požičali z mikulášskeho gymnázia (oštepy, žrde). Potešila pomerne veľká účasť pretekárov, ale aj divákov.

Snáď treba spomenúť ďalšie dve akcie, ktoré aspoň čiastočne patria do atletiky. Prvou je každý rok po vojne, organizovaný Beh oslobodenia Bobrovca a druhou akcia Chod' ako môžeš - Beh do vrchu, so štartom v kameňolome a cieľom pri chate v Červenci. Tento beh má za sebou 24 veľmi úspešných ročníkov a je známy po celom Slovensku, ba aj v zahraničí.

(Pokračovanie v budúcom čísle)

PhDr. Bartolomej Rusina

Predaj veľkonočných výrobkov

V krúžku Zdravý život sme pred Veľkou nocou vyrábali rôzne dekoratívne predmety, napr. Kvetináče, venčeky na dvere.

Keď sme boli s prácou hotoví, rozdelili sme si výrobky do košov, ktoré sme si priniesli z domu a mohlo sa ísť predávať. Každý mal pridelenú svoju ulicu. Navštívili sme skoro všetky domy. Ľudia sa veľmi potešili našim výrobkom a pochválili nás. Niektorí obdivovali kvetináče, iní zas venčeky. Veľkonočné výrobky sa predali rýchlo a ľudia mali záujem aj o ďalšie naše výrobky. Veľmi sme sa tešili, že naša práca nevyšla nazmar, že sme ľuďom urobili radosť. Do školy sme sa vrátili s prázdnyimi košíkmi.

Peniaze, ktoré sme takto získali, sa použili na nákup volejbalových lôpt, stolnotenisových sieťok a loptičiek a rozlišovacích dresov. Ďakujeme!

**Daniela Pieterová, Michaela Lisá,
Kludia Benkovičová, 7.B.**

Deň učiteľ'ov - pod'akovanie

Deň učiteľ'ov si pripomíname v deň narodenia učiteľ'a národov Jána Ámosa Komenského (28. Marec) Tento človek - osobnosť v pedagogike - musel opustiť svoju vlasť pre svoje názory. Ocenili ho až v cudzine. V dnešnej dobe znovu upadá vážnosť učiteľ'ského stavu, a preto je cťou pre náš kolektív, že sme boli pozvaní na Obecný úrad pri tejto príležitosti. Svedčí to o tom, že naša práca nie je nepovšimnutá, a ľudia vedia oceniť to, čo sa v škole naučili.

My učiteľia nebudujeme veľké stavby, neplánujeme lety do vesmíru

ani neriadime ekonomiku, ale sme to my, ktorí svojou prácou pripravujeme tých, ktorí to všetko usku-točujú. Je pre nás vždy potešením, keď si ostatní síce nespomenú, kde a kto ich naučil, ale prejavia úctu svojim učiteľom.

Uvedomujeme si, že našou úlohou je pripraviť maldú generáciu na budúcnosť, a to, aká bude, závisí aj od nás. Preto pevne veríme, že naši žiaci budú v živote úspešní. A aby to tak skutočne bolo, pomáhajú nám pri tom všetci zamestnanci školy. A za to im tiež patrí úcta a vďaka.

I. B.

Kráľ'ovská hra aj v Bobrovci

Šach priťahuje starších aj mladších mužov a ženy.

Chceme nadviazať na úspechy bývalého šachového klubu v Bobrovci z minulosti a obnoviť záujem všetkých, ktorí hrajú šach, ale aj tých, ktorí sa ho chcú naučiť. Osobitne oslavujeme mládež, ktorej sa môžeme venovať a učiť.

Na základe skúseností z malej obce Sklené, kde manžel založil šachový klub, ktorý pod jeho vedením v tejto sezóne postúpil už do III. ligy, chce svoje vedomosti odovzdať tunajšej mládeži.

Radi privítame každého, kto sa chce túto kráľ'ovskú hru hrať a chce reprezentovať obec.

Pozývame všetkých záujemcov na stretnutie v stredu 7. mája 2008 v priestoroch bývalého MKS o 17,00 hod.

*Soňa Gábrišová - Komárová
S manželom Ing. Miroslavom Gábrišom*

BOKAMI ZÁPADNÝCH TATIER

/HO JAMES Bobrovec, TJ Roháče Zuberec, SK Žiarska dolina/

Po XV. ročníkoch skialpinistických pretekov Rallye Červenec prichádzame s novým formátom preteku. Už samotný názov napovedá (i keď nie je spisovný, ale náš-ľudový), že sa jedná o prechod dolinami a končiarimi Západných Tatier - Roháčov. Celá myšlienka zrealizovať takéto podujatie sa zrodila pred rokom medzi partiou kamarátov z "troch dolín" - Bobrovca, Zuberca a Smrečian-Žiaru.

Pretek "Bokami Západných Tatier" je trojdňový pretek dvojíc. Pretekári absolvovali každý deň ná-

ročnú trať s prevýšením okolo 2000m. Stúpali väčšinou na skialpinistických pásoch, ale aj pešo s mačkami na nohách. Výnimkou neboli ťažké výšľapy s prvkami lezenia na skale či krátke zlaňenie. Zjazdy boli v náročnom teréne, často v žľaboch so sklonom okolo 40 stupňov. Štart prvej etapy bol zpred Bobroveckej doliny od chaty MIER cez Babky (1565 m n.m.), Ostrô (1763 m n.m.), Poľanu, Sivý vrch (1804m n.m.), Brestovú (1903 m n.m.) s cieľom na oravskej strane, na Zverovke. 1. etapu vyhrala dvojica M. Madaj - J. Hlavčo (obaja AKLVK ALPINE PRO SKI TRAB team) z Bobrovca pred dvojicou M. Pisarčík - J. Lašík (obaja HK JAMES Dolný Kubín) s náskokom 1. minúty a 44 sekúnd.

Druhá etapa mala štart na severnej strane Roháčskej časti Západných Tatier na Zverovke, s výšľapom na Salatín (2048 m n.m.), zlyžovaním opäť na Zverovku a za

veľkého vetra a sneženia prešli pretekári cez Baníkovskú ihlu (2105 m n.m.) na Žiarsku stranu s cieľom na Žiarskej chate. S 2. etapou sa lepšie vyrovnala dvojica M.Pisarčík - J.Laštík, ktorí o 1 minútu a 33 sekúnd porazili M.Madaja s J. Hlavčom. Posledná tretia etapa previedla pretekárov po úbočiach a končiaroch Žiarskej doliny v krásnom počasí a perfektnou lyžovačkou. V tejto etape pretekári odštartovali zo Žiarskej chaty cez Smutné sedlo(1965m n.m.), nasledoval exponovaný hrebeňový úsek na prvú Kopu(2138m n.m.), odkiaľ sa zľanilo do žľabu a nasledoval zjazd, výšľap na mačkách na Hrubú Kopu(2166 m n.m.), zjazd a následne výšľap do Lúčneho sedla(2070 m n.m.). Odtiaľ priamo do cieľa na Žiarskej chate. V cieľi sa ako prví tešili Milan Madaj s Jožom Hlavčom, ktorí zvíťazili a vyhrali celý pretek s tesným náskokom pred Milanom Pisarčíkom a Jurajom Laštikom. Ďalší naši chlapci Tomáš Kúciak - P.Košut 4.miesto, Matúš Danko - Martin Trizna 5.miesto a Lukáš Trizna - Michal Honko 7. Miesto.

Postrehy niektorých pretekárov: /O.Pramuk/

Bolo mi obrovským zadosťučinením, že ste sa pustili do projektu, ktorý nemá u nás obdobu a umožnili mnohým z nás skutočne okúsiť na vlastnej koži čo znamená pretekať na našej slovenskej Pierra Mente. Mám za to, že sa do toho pustili, Vy, tí najpovolanejší a veci oddaní chlapi a ukázali všetkým, že je možné niečo také zorganizovať.

/M.Grešo/

Najkrajšie chvíle boli asi na slnku po tretej a poslednej etape, všetko sa vydarilo, napätie opadlo a našli sa stratené mačky. Odchádzali sme s pocitom zadosťučinenia, lebo sme všetci prispeli k prvému roční-

ku, dúfajme pokračujúceho preteku, ktorý raz možno bude slávny.

/M.Gebura/

Keď som sám absolvoval "Bokami" u nás, pochopil som prečo chodia pretekári na Pierra Mentu. Je to typ pretekov, ktorý naplňuje nielen víťazov, ale všetkých zúčastnených, atmosférou spoluúčasti a prežitia krásneho dobrodružstva v horách. Ďakujem v mene všetkých pretekárov, ale aj ďalších skialpinistov za to že ste také preteky vymysleli a zrealizovali.

/M.Danko/

Celkový dojem z pretekov je neopísateľný. Taký náročný pretek som ešte nikdy nešiel, bola to pre mňa veľká škola. Boli sme radi, že napriek toľkým problémom sme ho došli živi a zdraví. Dúfam, že o rok bude raz toľko pretekárov. Ani jeden pretek nie je na takej organizačnej úrovni ako bol tento. Už sa teším o rok.

/J.Janíček/

Super bolo aj to, že sa išlo 3 dni po sebe. Poskytovalo to variabilitu v pretekaní /také-nazvem to úsmevné-taktizovanie, čo sa inak robiť nedá/ Ešte supernejšia bola tá družná atmosféra, čo zbližila tých ľudí, ktorí spolu zápolili, ale zároveň sa navzájom povzbudzovali, nešli sa pozabíjať a večer sme boli - spolu s tou haldou obetavých organizátorov "jedna rodina" /bože, to je klišé!/Proste rozhodne, po týchto pretekoch mám o pekných pár výborných známych viac. Viac na www.skialpfest.sk

POĎAKOVANIE:

Pierra Menta - je 4-dňový pretek v Savojských Alpách, sviatok a sen všetkých skialpinistov, ťažký, fascinujúci, preklínaný ale nádherný. Veľa tých, ktorí sa zúčastnili našich pretekov Bokami ZT, hovorili o ňom ako o malej Pierra Mente. Bol to zatiaľ nultý ročník, dúfame však, že nie posledný. Pretek náročný na organizáciu, pomoc a podporu sponzorov. Všetkým patrí veľká vďaka. Zvlášť sa chceme poďakovať spoluorganizátorovi obci Bobrovec za pomoc pri vybavovaní povolení a taktiež za finančnú podporu. Ďalej poďakovanie patrí našim domácim sponzorom a kamarátom: Július Kello - Športbazár, AUTO-MANET, penziónu MANDERLÁK, horskému hotelu MNÍCH, firme DOLLIS, inštalatér Milan DANKO, EKO servis, TEPRON, GTB autoservis a mnohým ďalším, ktorí nechcú byť menovaní.

M.Rusina

/člen organizačného výboru/

